

Graella diversa, entesa a la vista

Les vuit candidatures que aspiren a entrar al govern de Roses sembla que auguren la necessitat de pactar per ocupar l'alcaldia

L'habitatge, el turisme, la lluita contra el 'top manta', la mobilitat i l'aparcament, elements clau

Només 31 vots van separar la llista de Junts per Roses de la d'ERC en els darrers comicis municipals. Aquell dia el titular era "Empat tècnic". D'aquella igualtat i de la capacitat de dialogar dels líders de les dues formacions, en va sortir l'anomenat Pacte de Canyelles, una entesa a tres bandes (Gent del Poble va completar la majoria i hi va donar estabilitat) que va repartir l'alcaldia entre Mindan, d'acord a fer la primera meitat del mandat tot i haver estat la formació guanyadora, i Joan Plana, que ha exercit com a alcalde en aquests últims dos anys. Aquells resultats van canviar la fesomia de la política local rosinca. Lluny queden els mandats –en algunes èpoques, molt tensionats– del convergent Carles Páramo, amb el parèntesi –tampoc exempt de remor i tensió– de quatre anys amb Magda Casamitjana com a alcaldessa de la població.

Ara res fa pensar en una àmplia victòria de ningú com la que va donar l'alcaldia el 1999 (47,62% dels vots) a Carles Páramo. Si bé ell va tenir aquell 1999 més suport que cap altre, també és cert que el darrer govern tripartit (2019) va tenir un 65% de vots favorables en el ple d'investidura. Possiblement, a Roses s'han acabat els governs monocolor forts i es dona pas a governs fruit de sumes, que la pràctica diu que poden ser tant o més fermes. Però en la política rosinca ja no hi ha ni Páramo ni tampoc la seva predecessora, Montse Mindan. Caldrà veure l'endemà de les eleccions si es manté la cordialitat política en una bancada diversa i plural com la del ple municipal d'aquest mandat que ara acaba. Roses no és tampoc la de la moció de censura "dels mexicans" del 1989 ni la del regidor del PP que s'equivocava l'any 1991. Roses ha mostrat amb els anys una manera de fer política diferent, encara que s'hagin pogut veure pactes inhabituals arreu de Catalunya, com el del govern tripartit (amb Junts i ERC al govern), no exempt de tensions mediàtiques.

La pluralitat sembla garantida, si més no de sortida. Les urnes ho ratificaran o ho desmentiran. D'entrada, fins a vuit formacions aspiren a tenir representació a l'Ajuntament. Es tracta de fins a 186 persones que integren aquestes llistes que són a la graella de sortida. En els llocs capdavanters dels cridats a tenir pes al consistori, però, hi ha poques cares noves, un fet que permet intuir que, de les enteses postelectorals, en pot sortir un govern fort.

La pandèmia va ajudar a arraconar tibantors polítiques estèrils i la política del diàleg s'ha allargat fins a final de mandat. El ple de comiat, celebrat el 26 d'abril passat, en va ser un exemple. El clima el descrivia Manel Escobar, que torna a encapçalat la llista del PP. "Els regidors de Roses som una espècie en perill d'extinció, perquè quan es tracta de defensar el que és nostre sempre hem estat tots junts." L'alcalde Joan Plana ho deia a la seva manera i parlava de la "bona actitud que tenia tothom". Més enllà que era dia per al sucre i la cordialitat, el cert és que la tensió més destacada dels darrers mesos ha estat la lluita per controlar la llista al grup de Junts, en què Marc Danés, un dels possibles relleus de Mindan, ha acabat deixant la política i ha convertit així Silvia Ripoll en l'hereva. Els escenaris han canviat respecte al 2019. A Roses, però, allò que el desgast independentista ha fet germinar arreu –la incompatibilitat entre ERC i Junts– no sembla haver fructificat a la població.

Roses té el repte d'abordar el front marítim i la renovació de l'accés a la població. La mobilitat urbana és

complicada i la falta d'aparcament que es genera, sobretot a l'estiu, és una qüestió que no es pot eludir. La falta d'habitatge de lloguer a Roses, i de compra, és un altre dels grans maldecaps. Reconèixer la problemàtica i afrontar-la, una necessitat. A la zona de la Costa Brava nord és on hi ha els preus per metre quadrat més alts de tota la demarcació. De tots, el municipi de Roses, el més car, amb un preu de 6.398 euros/m². Per sobre de Platja d'Aro i Lloret.

La promoció exterior de la població és fonamental per a tots en una ciutat que viu del turisme. La regulació de l'accés al parc natural és un repte a assumir. La pròxima obertura d'El Bulli Foundation és percebuda com un element que suma. I el top manta es converteix, any rere any, en un problema. L'enfocament és divers i, ara, juntament amb la seguretat, s'ha convertit en el tema preferit de la ultradreta.

La retirada de Montse Mindan ha situat Sílvia Ripoll al capdamunt de la llista. L'alcalde de Junts ha parlat de la necessitat d'una Roses ordenada urbanísticament, que necessita abordar el front marítim i el projecte d'entrada a Roses. Sense oblidar la mobilitat. "Cal reduir el trànsit de vehicles. Cal canviar de mentalitat", defensa. Ripoll parla de "guanyar". Afronten aquests comicis "amb molta il·lusió, amb un equip renovat, amb gent nova però també amb gent amb experiència", deia Ripoll el primer dia de campanya.

Joan Plana (ERC-Som AM), amb dos anys a l'alcaldia fruit del Pacte de Canyelles, ja no és la incògnita del jove inexpert que era fa quatre anys. La candidatura aposta pels vells coneguts: els quatre regidors actuals, Plana, Bonaterra, Ibáñez i Medina, encapçalen la llista. Els republicans busquen "la continuïtat de la feina començada". Aspiren, segons han explicat tot just arrencar la campanya, a "guanyar", però a fer-ho "amb la força suficient per liderar de manera més clara i amb més força el projecte".

El PSC, ara amb tres regidors, és la tercera força del ple, amb 1.209 vots (17,73%), a només 253 vots d'ERC i a 284 de la formació vencedora, Junts. En aquesta convocatòria, Josep Maria Martínez (PSC) agafa el relleu d'Olga Simarro, alcaldable en les dues últimes eleccions. Martínez vol donar "un nou impuls a Roses sobre quatre eixos: l'eix social, la promoció econòmica i la innovació, la seguretat i el medi ambient".

Amb la voluntat d'afermar la representació en el ple, Ciutadans ha optat per posar Samuel M. Caravaca, fins fa poc regidor de Castelló, com a cap de llista. Explica que l'objectiu de la formació és igualar els resultats obtinguts el 2019 (amb 783 vots, van registrar un 11,48%), amb l'esperança de millorar-los. Els eixos principals de la seva proposta són "la seguretat, la mobilitat a la vila i les oportunitats laborals".

El cap de llista de Gent del Poble, Fèlix Llorens, ha manifestat aquest mateix mes que s'endinsaven en campanya amb "il·lusió, optimisme i alegria". Llorens, que ha governat en els darrers quatre anys fruit del Pacte de Canyelles, es mostrava molt satisfet de la feina feta en els últims vuit anys. El missatge als votants era clar: "Estem preparats per ser més regidors. L'objectiu és créixer en vots per augmentar el nombre de regidors", declarava.

Lliures Roses-Ara Pacte Local repeteix candidat, Pere Gotanegra. Va entrar en el ple gràcies a 521 vots (7,28%) i hi vol continuar sent. A més, en un cop d'efecte, tot just començar la campanya va rebre el vistiplau de la Junta Electoral per quedar-se el 50% dels drets electorals –espais locals on fer publicitat– i va passar dels 25 fanals que tenia als 61, només per sota d'ERC. La clau, la coalició amb Ara PL, marca blanca hereva del PDeCAT. Gotanegra agafa la bandera de la transversalitat: "Som un partit format per gent de Roses, gent transversal, de tota mena de colors polítics i sentiments", manifestava en afrontar la campanya.

El PP ha optat per una cara coneguda per encapçalar la llista, Manel Escobar. És la sisena ocasió en què afronta unes eleccions municipals. Aquesta serà la quarta vegada que és el cap de llista de la formació popular. No amaga, d'entrada, que pensa en un objectiu real: "Estem il·lusionats de continuar tenint representació a

l'Ajuntament de Roses.”

La formació ultradretana Vox, l'única de les que es presenten als comicis que actualment no té representació en el ple, ha elegit Ignasi Mulleras com a cap de llista. Qui va ser regidor d'Olot del 2011 al 2015 confia que el vot ultradretà recollit el 10 de novembre del 2019 –un 23% dels vots al barri de Santa Margarida, on el conflicte amb els manters és obert– l'empenyi cap a la sala de plens.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 23-05-2023, Pàgina 8

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2291271-graella-diversa-entesa-a-la-vista.html>